

тѣхъ се отвориха други тежки порти. Сѣщото се повтори и предъ третата и най-голѣмата отъ крепостнитѣ кули. Въ орѣдата ѝ се издигаше висока бойница, а отъ дветѣ ѝ страни бѣха плѣтно долепени две по-малки. Катепанъ Данъ каза вториятъ условенъ знакъ и предъ любопитнитѣ очи на гоститѣ се откри широка каменна пѣтека, която водѣше презъ градини и поляни къмъ палата.

При входа ги чакаше великиятъ примикюръ Михайлъ.

Строгъ и тържественъ, съ дългитѣ си бѣли вѣси, той се поклони и ги поведе презъ едно предверие освѣтено съ борини, закрепени на желѣзни халки по стенитѣ. Изкачиха стълбитѣ, оставиха въ трема кожуситѣ си, Жираръ свали намѣтката и шапката си, и предъ тѣхъ се разтвори една врата.

Ана почувствува какъ силитѣ ѝ я напущатъ. Всичко се премрежи предъ очитѣ ѝ. Госпожа Бона бѣше силно зачервена. Имаше вече доста гости. Тихъ говоръ, прекъсванъ отъ време на време отъ смѣхъ и възклицания се стелѣше изъ просторната стая. Като зърнаха новодошлитѣ, всички млъкнаха и ги загледаха любопитно. Единъ високъ мжжъ съ мургаво лице и пронизващи очи стана и тръгна къмъ тѣхъ.

— J e h e n s ? — пошѣпна Жираръ на сестра си.

Тя кимна утвърдително, като въ сѣщото време се поклони дълбоко, заедно съ зълва си и дъщеря ѝ. Калоянъ подаде дѣсница на гоститѣ, които почтително я цѣлунаха. За мигъ взорътъ му се спрѣ любопитно върху Ана, която пламна и сведе чело. Следъ това той поведе новодошлитѣ и започна да ги представя на другитѣ.

Жираръ прегъна колѣно и цѣлуна края на полата на царицата. Сѣщото стори и съ царица Елена, която за пръвъ пѣтъ отъ вдовството си насамъ се явяваше на царски пиръ. Но майчиното ѝ сърдце не можа да издържи. Тя искаше да види девойката, за която бѣбриви женски уста бѣха успѣли вече да ѝ наговорятъ всѣкакви нѣща. И когато я зърна, тѣй тиха, тѣй смирена и хубава като Богородица, сълзи стоплиха тъмнитѣ ѝ очи. Искаше ѝ се да